

ROTTERDAMSCHÉ COURANT.

DINGSDAG 25 NOVEMBER.

Buitenland.

LONDEN den 22 november.

Het gerucht dat lord *J. Russell*, na tot het paarschap verheven te zijn, weder in het Ministerie komen zal, vint veld.

Kossuth heeft ook te Bolton eene hevige en nog sterker dan te Manchester toegejuichte redevoering tegen Oostenrijk gehouden, een afdruk waarvan, op het verlangen der vergadering, lord *Palmerston* toegezonden wordt.

Sir *J. Outram* is van Southampton naar Bombay gereisd, om het bevel over de tegen Perzië bestemde Engelsche krijgsmagt op zich te nemen.

Men had gezegd dat de kassier van een Ierschen spoorweg zich zelven het leven heeft benomen; thans blijkt het dat hij op eene gruwelijke, maar tot hiertoe niet in de bijzonderheden bekende wijze door anderen is omgebracht. Alleen weet men dat drie personen, waaronder eene vrouw, op den dag van zijn overlijden onderling in eene herberg banknoten gedeeld hebben. De directie van den spoorweg heeft eene belooning van £ 200 voor het aanbrengen van de moordenaars uitgelooft.

De toeneming van scheepvaart en handel op de Noord-Amerikaansche meren gedurende de laatste veertig jaren is een der verbazendste verschijnselen in de geschiedenis van den wereldhandel. Op het meer Ontario werd de eerste stoomboot ten jare 1816 te water gelaten, terwijl de stoomvaart op het meer Erie in 1814 zaaivng. En thans is het getal der Canadische stoombooren en schooners welke op het meer Ontario handel drijven tot 234, met een tonnenlast van ongeveer 42,000 en tot eene waarde van £ 378,000 gestegen, terwijl de tonnenlast op de beide meren, die in 1820 nog slechts 1500 tonnen beliep en in 1840 tot 70,000 tonnen gestegen was, in 1850 reeds 215,787 en in 1855 meer dan 345,000 tonnen bedroeg.

PARIS den 23 november.

De Keizer wordt nu stellig den 29 dezer alhier terug verwacht. Gisteren kwam *Z. M.* herwaarts, om het werk te bezigtigen, dat in de nieuwe overdekte galerij der Tuilerien voltooid wordt.

De *Moniteur* kondigt aan dat de tentoonstelling van voortbrengselen der schoone kunsten den 23 maart aanstaande in het nijverheidspaleis alhier geopend en den 23 mei gesloten worden zal.

Van dag tot dag wordt het meer waarschijnlijk dat de markies *Antonini*, de Napelsche gezant, eerstdaags deze hoofdstad zal verlaten; zelfs melden de Parijsche dagbladen, dat de Napelsche onderdanen gedurende zijne afwezigheid onder de bescherming van den vertegenwoordiger van Pruisen zullen worden gesteld.

Berigten uit Napels van 20 dezer vermelden de uitvaardiging van een handelsverdrag tusschen het Koninkrijk der Beide Siciliën en der Vereenigde Staten van Noord-Amerika. Ook werd van eene algemeene herziening van het toltarief gesproken. De Koning was nog altijd te Gaëta.

Het officieel dagblad van Madrid behelst een besluit, waarbij de Minister van finantien gemagtigd wordt voor eene waarde van zestig millioen realen granen en meel buitenslands op te koopen en vrij van regten in te voeren.

KEULEN den 23 november.

Te Berlijn meent men grond te hebben om te gelooven dat de Parijzer Conferentien nu toch hervat zullen worden, maar blijft, al bevestigt zich dit ook, nogtans in het onzekere of dan aldaar ook andere vraagstukken dan die op de vereffening der ten opzichte van het verdrag van 30 maart gerezen geschilpunten betrekking hebben ter sprake zullen komen.

De Landdag van Mecklenburg heeft het voorstel om tot het Tolverbond toe te treden van de hand gewezen.

Volgens berigt uit Petersburg van 21 dezer, is de Gemalin van des Keizers tweeden broeder, den grootvorst *Nicolaas*, geboren Prinses van Oldenburg, van een zoon bevallen, en heeft de Keizer den eersten adjutant des Sultans, *Mahmud*-pacha, de ridderorde van den Witten Adelaar geschonken. De roemrijk bekende vorst *Woronzow*, die vroeger het opperbevel in den Kaukasus voerde, is den 18 dezer te Odessa overleden.

Het zooveel besproken handelsverdrag tusschen Rusland en Napels blijkt nu alleen de regeling van zekere scheepvaartregten ten doel te hebben.

LUXEMBURG den 21 november.

Toen de Kamer der Afgevaardigden den 19 dezer hare zittingen hervatte, die den 28 oktober geschorst waren, is de gedane verklaring dat de Regering het vertrouwen der Kamer niet meer bezat en de tegenverklaring van den president-minister *Simons* dat het Kabinet niet af zou treden, hebben de Ministers zich dan ook werkelijk op genoemden dag weder in de Kamer vertoond, hetwelk van den kant der uiterste Oppositie aanleiding tot het voorstellen van eene nieuwe verdaging gaf, waardoor de betrekking met het tegenwoordig Kabinet voor goed zou zijn afgebroken, weshalve de meerderheid, die echter slechts zeer gering was, niet zóó ver gaan wilde, en het voorstel met 25 tegen 24 stemmen verworpen werd. Maar in de zitting van gisteren bleven de leden der Oppositie afwezig, hetwelk veroorzaakte dat geen voldoende aantal leden tegenwoordig was om geldige

besluiten te nemen. Toen heeft de minister *Simons*, krachtens de volmagt waarmede hij voorzien was, de Zitting gesloten verklaard. Intusschen is er geen budget aangenomen en is men zeer benieuwd naar wat nu verder gebeuren zal. Alle bezadigden keuren het eigenwillig gedrag der Oppositie ten sterkste af, vooral dewijl ook vele leden der meerderheid voornemens bleven zich tegen de herziening der Constitutie te blijven kanten.

(Per Telegraaf.)

PARIS den 24 november.

Volgens berigt uit Konstantinopel van 22 dezer, is *Aali*-pacha wederom als minister van buitenlandsche zaken afgetreden. — Te Pera waren 600 huizen door brand vernield.

Binnenland.

's GRAVENHAGE den 23 november.

H. M. de Koningin, vergezeld door HD. jongsten zoon, *Z. K. H.* prins *Alexander* der Nederlanden, is gisteren middag, ten 4½ ure, in goeden welstand van hare buitenlandsche reis in de residentie teruggekeerd. *Z. K. H.* de Prins van Oranje verwelkomde H. M. in de vestibule van het paleis.

Naar men verneemt heeft H. M. de Koningin-Weduwe aan de vijf geredde personen van de *Ocean Home* doen toekomen eene gift van f 50.

Wij vernemen dat vrijdag avond jl. in eene bijzondere zitting van het gemeentebestuur is ontvangen de heer *dr. W. Hendriksz*, directeur van het geneeskundig etablissement *Zuiderburg*. Het is wenschelijk, dat de wederopenstelling van gezegd etablissement voor de gratuite behandeling van minvermogensden het gevolg van dit onderhoud zij.

Staten-Generaal.

TWEDE KAMER. — Zitting van zaterdag 22 november.

(Vervolg.)

BERAADSLAGING OVER DE STAATSBEGROTING.

De heer *ter Bruggen Hugenholz* zou het betreuren zoo deze beraadslagingen zonder verdere discussien zouden afloopen. § 1 van het verslag der Kamer over hoofdstuk I en het antwoord daarop gegeven is van dien aard dat daarover wel beraadslaagd mag worden. De Minister van Justitie heeft als lid der Kamer eens gezegd, dat de leden der Kamer hun gevoelens rondborstig als vroede mannen moesten uiten. Hij zal dit dan ook doen. Hij wil gaarne verklaren dat ook hij de overtuiging heeft, dat het vertrouwen tusschen de Regering, de Vertegenwoordiging en de Natie onderling verbroken is, en toch is dat vertrouwen zoo hoogst noodig om krachtig en nuttig werkzaam te zijn. De oorzaak daarvan is niet alleen de optreding van dit Gouvernement, want hergeen in de laatste maanden geschied is, is een schakel van het gebeurde in de laatste jaren; alles staat met elkander in naauw verband. In 1848 werd de behoefte tot herziening der Grondwet algemeen gevoeld, doch toen werden de stemmen, die daarop aandrongen, gesmoord. In 1844 werd het daartoe door den heer *Thorbecke* gedaan voorstel door allerlei middelen gekeerd, doch in 1848 was die aandrang niet langer te stuiten. De Grondwet van 1848 kwam tot stand, doch nauwelijks had dit plaats gehad, of de mannen, die de herziening zoolang hadden tegengewerkt, staken het hoofd op; men heeft tot bestrijding der constitutionele partij niet altijd eerlijke middelen aangewend; alle vreeselijkheden werden haar toegedicht; men werkte daardoor op sommige onnadenkenden, doch dit was nog niet genoeg. Een ander, een beter middel moest te baat worden genomen. In 1852 werd door den minister *Thorbecke* een ontwerp van armenwet ingediend, geheel in den geest der constitutionele partij. Toen heerte het dat de regten der Kerk en der diaconien in gevaar werden gebracht; petitiën werden tegen dit ontwerp ingebracht; de spanning werd grooter, maar men kon toen nog geen slag slaan. Toen kwam de invoering der bisschoppelijke hiërarchie. Men hield deze zaak niet op het zuiver terrein; de politieke mannen maakten er gebruik van en de aprilbeweging gelukte. Men heeft toen lang gesmaald op de constitutionele partij en hen beschuldigd van materialisten te zijn, geen hart voor de Kerk te hebben enz. De *Thorbeckephobie* werd gevoeld en de spanning gaande gehouden. Het vorig Gouvernement was echter gedwongen om in den geest der Grondwet te handelen. Geene herziening der gemeentewet of der jagtwet werd voorgesteld; men droeg alleen eene successieve verhooging der Staatsuitgaven voor. Maar de mannen der kerkelijke reactie, in verband met die op politiek gebied, begrepen niet te moeten stilstaan. Er werd een ontwerp nopens het onderwijs ingediend, en wat werd daaraan toegeschreven? De voorstanders van dat ontwerp, zeide men, willen eene godsdienstlooze school; de kinderen zullen den bijbel moeten missen, en dit alles werd onder het Volk verspreid; honderde, ja duizende petitiën in dien geest werden met hunne namen geteekend. Wat is nu het geval? Om aan de bezwaren der petitionarissen te gemoet te komen is dit Gouvernement opgetreden; maar dit optreden had ook plaats om aan de staatkundige reactie voedsel te geven en om de kerkelijke reactie in de hand te werken. Hij vraagt of men aan de Regering iets ongerijmds toedicht als de Kamer hare ongerustheid

over haar optreden kenbaar maakt. Hij vraagt verder of de Regering meent dat door het benoemen van commissien, het geven van beloften of het uitvaardigen van circulaire alle bezwaren verdwenen zijn? Kan daardoor aan het godsdienstig verlangen voldaan worden? Hij meent neen. Hij heeft met leedwezen gezien het antwoord door de Regering op § 1 van het verslag der Kamer over hoofdstuk I gegeven; hij hoopt dat uit de discussien meerder licht nopens de inzichten der Regering zal verspreid worden; hij acht dit van belang om tot eene goede oplossing te geraken.

De heer *Damster van Poldersveldt* geeft zijn leedwezen te kennen, dat hij van den Minister van Binnenlandsche Zaken geen meer voldoende antwoord heeft bekomen. Hij gelooft, dat het niet billijk was als bij wijze van scherts eene vergelijking te maken tusschen eene werf op het onderwijs met de aanbesteding van een publiek werk; die vergelijking heeft hij niet verdiend. Hij heeft een veel te hoog denk van het onderwijs, om dergelijke bemerking te verdienen. Buitendien het geldt hier een onderwerp, dat reeds jaren lang in behandeling is geweest, en dat in het vorig jaar in staat van wijzen was gebracht. Wat de spreker wil is hetgeen de Voorzitter der commissie tot het opmaken van het adres reeds den 24 september jl. gezegd heeft, dat hij namelijk wenschte dat alle aanleidingen van de gewijzigde belangen worden opgeofferd aan politieke kansrekening. Er bestaat geen beter middel om dien schijn weg te nemen, dan door eene spoedige aanbidding van het ontwerp nopens het lager onderwijs.

De Minister van Justitie kan ook zijne beyroeping niet verbergen, dat tot nu toe aan de Regering zoo weinig stof tot antwoorden is gegeven. De eenige vraag, die door den spreker uit Mijnegen werd gedaan, is door zijn ambtgenoot van Binnenlandsche Zaken beantwoord; en dat antwoord komt daarop neder dat men alles zou doen, wat menschenlijker wils mogelijk is, om de aanbidding van het ontwerp nopens het lager onderwijs zoo veel mogelijk te bespoedigen. Hij gelooft niet, dat zijn ambtgenoot bij zijne beantwoording eenige de minste scherts heeft willen bezigen. Maar zoo het Ministerie het verlangen koesterd, om het ontwerp zoo spoedig mogelijk in te dienen, hangt dit noch van den Minister van Binnenlandsche Zaken afgeen, want ook de Raad van State moet deswege worden gehoord. Hij kan dus niets meer zeggen, dan dat de Regering het als een van hare dupleite pligten beschouwd al te doen wat in haar vermogen is om zoo spoedig mogelijk het ontwerp aan de Vergadering in te dienen. Wat aangaat het tafereel van de laatste jaren, door den voorlaatsen spreker opgehangen, het kwam daarop neder, dat de optreding van dit Ministerie als eene poging van de reactie moest worden beschouwd, om de Grondwetsherziening van 1848 te vernietigen. Het komt den Minister voor, dat, na de bepaalde verklaringen, die het tegenwoordig Ministerie gegeven heeft, dat het niet in het minst in zijne bedoelingen ligt het in 1848 tot stand gebrachte aan te tasten, het wel eenigzins als onbillijk, als hard te beschouwen is het daarvan alsnog te verdenken, eene verdenking, waartoe geen grond hoegenaamd aanwezig is. Voor die verdenking bestaat geen grond noch in de personen, noch in de verklaringen van dit Ministerie. Het is dan ook met een gevoel van oprechtheid en van eigene waardigheid, dat die verdenking in de memorie van beantwoording werd afgeweerd. Genoeg zij het dus hier te herhalen, dat het Ministerie niet wil afwijken van de gewijzigde Grondwet van 1848, en dat het volstrekt geene reactionaire pogingen in het werk stellen wil of bedoelingen heeft. De Minister heeft bij vorige gelegenheid wel gezegd, dat de kwestie van het onderwijs eene der voornaamste redenen uitmaakte die de afstreding van het ministerie van *Holl* hebben veroorzaakt, maar dat was niet de eenige reden. Er waren meer redenen van verschillenden aard. En dit is waar, dat hij meent te moeten vragen of de leden der Kamer, toen zij vóór de verkiezingen uitgingen, niet zijn weggegaan met de bewustheid dat het toenmalig Ministerie niet lang meer mogelijk zou wezen. Het verbaast hem dus dat men zich nu verbaast betoont over de afstreding van dat Ministerie. Daaruit blijkt dus dat de kwestie van het onderwijs niet was de eenige oorzaak van de afstreding van het toenmalig Ministerie. Het nieuwe Ministerie is ook niet opgetreden om aan al de wenschen of droombeelden te voldoen, die in honderde ingekomen verzoekschriften vervat waren. Het is ook nooit door de Regering gezegd, dat die hare beoefening was, om alles toe te geven wat de petitionarissen mogten verlangen. Zij heeft alleen dit gezegd, dat het werkelijk gebleken was, dat bij duizenden in den Lande en daaronder bij hoogschatte en geachte mannen groot goemoedelijk bezwaar bestond tegen de voorgestelde wet op het onderwijs. De Regering wil trachten dat gewetensbezwaar van velen in den Lande uit den weg te ruimen of daaraan te gemoet te komen. Tot behoud van de eendragt heeft zij het wenschelijk gekeurd dat men beproeven zou om zoo mogelijk de zaak te regelen en te schikken. Dat brengt niet mede om de regten van de meerderheid op te offeren aan die der minderheid, maar men zal een middel opsporen om eene wet tot stand te kunnen brengen, ten einde de bestaande bezwaren zoo veel mogelijk worden opgeheven. Het is een

wensch, die ten oogmerk heeft het behoud en zoo noodig het behoud van de eendragt in ons midden. Nu geeft hij het noodzakelijk toe, dat er noodzakelijkheid bestaat dat er partijen gevonden worden. Zij behooren tot het wezen van den constitutionelen Regeringsvorm. Maar van den anderen kant moet ook op de regten van minderheden worden gelet. Ook jegens eene kleine minderheid moet geen onrecht worden gepleegd. Het behoort tot het wezen van een constitutionelen Staat, dat er gemeenschappelijk overleg plaats vindt, dat men wete te geven en te nemen, en dat men aan gematigdheid en wijsheid ook het gevoel van weeten en verstaan. Het behoort tot de zorgen van eene wettelijke Regering de eendragt in den Staat te bevestigen. Het is dus zeer verkeerd, het is zeer onbillijk, zoo men dit Ministerie voorstelt en beschouwt als te zijn opgetreden met het oogmerk of geneigd te zijn te voldoen aan al de eischen, die door petitionarissen gedaan zijn. De Minister zal in geen verder onderzoek treden van de beschouwingen of klagen, het voorloopig verslag der Kamer voorkomende, zoo zij thans niet nader worden toegelicht. Deze discussien zijn, naar hij meent, geschikt om zooveel mogelijk de vragen te beantwoorden die men tot de Regering mogt richten. Het Ministerie is aanwezig om naar zijn beste weten te beantwoorden wat men mogt te berde brengen. De Regering meent hiertoe en met hare schriftelijke beantwoording voor het oogenblik te kunnen volstaan.

De heer Groen van Prinsterer begint met te wijzen op het moeilijke zijner positie. Hij kon niet voorzien, dat hij reeds op den eersten dag der discussien het woord zou voeren. Met belangstelling heeft hij, bij gelegenheid der beraadslagingen over het adres van antwoord, door den Minister van Justitie de oorzaken hooren opgeven nopens de vorming aan het tegenwoordig Kabinet. Hij had gewenscht dat die ophelderingen nog vollediger waren geweest en dat men die kwestie als eene publieke zaak had behandeld, zonder eenige geheimhouding; dit ware het eenige middel om iedereen tegen verkeerde veronderstellingen te vrijwaren. Hij is vooral verblijd omdat het gebleken is dat het bepaalde wensch des Konings is; om acht te geven op de gewetensbezwaren der petitionarissen, namelijk door te letten op de hoofdgedachte van het protest tegen de gemengde school, zooals de meerderheid der Tweede Kamer die verlangde. Die hoofdgedachte der petitionarissen was tegen de gemengde school; de petitionarissen stonden niet op zich zelf; dit was slechts een vorm. Eene vereeniging der gezindheden is onmogelijk, tenzij men eene godsdienstlooze school daargestelt. Dat waren de gemoedsbezwaren der petitionarissen en deze bezwaren wilde de Koning bevredigen; die bevrediging heeft het Ministerie op zich genomen en dit is de taak van dit Kabinet.

Hij komt nu van de hoofdgedachte op den hoofdpersoon van het Ministerie; een zijner beste vrienden, die met hem de hoofdgedachte steeds gedeeld heeft en met wien hij in de praktische resultaten steeds eenstemmig is. Er bestond derhalve geen twijfel of dit Gouvernement was, met het oog op zijn historischen oorsprong, gevormd in een anti-revolutionairen geest. Doch hoe lang heeft deze illusie geduurd? Slechts 5 dagen. Zij is geëindigd bij de afwijking van het vorig zittingjaar. Er zal ja eene poging worden aangewend om aan de gemoedsbezwaren te gemoet te komen, maar die poging zal zoodanig zijn, dat gevolgd worde het stelsel, waar tegen het petitionnement is gerigt. Wat moet de spreker nu doen? Moet hij, na de teleurstelling die hij zal ondervinden, erger nog dan onder het vorig Ministerie, moet hij nu zwijgen? Neen, onder zoodanige omstandigheden wordt hij opposant, als degeen naast wien hij wenschte te staan tegen hem over staat. Maar hij is een zondeling; hij is een opposant in dien geest om het Ministerie te ondersteunen in het spoor dat hij verlangt te volgen, om het zoo mogelijk terug te brengen op het terrein, waarop het door het mandaat des Konings is gebracht. Hij maakt ook nog de volgende bedenkingen: hij hecht niet zoo zeer aan de spoedige indiening der onderwijswetten, want als al de drie ontwerpen te gelijk moeten ingediend worden, dan kan het twee of meer jaren duren eer de Kamer haar gevoelen daaromtrent kan uiten en dan zal men nog op hetzelfde standpunt staan. De vraag is niet wanneer de ontwerpen zullen aangeboden worden? maar wel wat is het systeem? gij zijt, zegt de spreker, een Ministerie ad hoc; gij hebt eene bepaalde taak. Hij vraagt aan de Ministers van Binnenlandsche Zaken en Justitie (want de andere Ministers zijn nog in eene afwachting houding) wat het middel is, waaraan deze Regering meent, ten gevolge van den last des Konings, gebonden te zijn? De memorie van beantwoording zegt, dat het gevoelen der Regering bekend is; maar bij den spreker is dit niet het geval; dit gevoelen is hem nergens gebleken; hij heeft alleen eenige fraaie algemeene uitdrukkingen gehoord. De Regering zegt, dat het niet exclusief zal handelen; dat het eene verzoenende staatkunde zal volgen en dat het zich boven de partijen zal plaatsen. Hij antwoordt hierop in de eerste plaats met de vraag of niet elke waarheid exclusief is. Ten tweede zegt hij dat een ieder eene verzoenende staatkunde zal willen volgen, en ten derde merkt hij op dat een Duitsch geleerde gezegd heeft, dat zij, die zich boven de partijen wenschen te plaatsen, eindigen met er onder te komen. Verder zegt de Regering dat haar stelsel is: regt voor allen. Hij antwoordt dat een ieder dit kan onderteekenen; maar hij vraagt aan het Ministerie: wat is uwe praktische conclusie en bepaaldelijk op het stuk van het onderwijs? Daar ontbreekt eene bepaalde verklaring. Het is hem alleen duidelijk dat de conclusie van het Ministerie niet overeenkomt met de zijne of met de optreding van het tegenwoordig Kabinet. Hij doet verder uitkomen dat, hetgeen de Regering wil, blijkt gerigt te zijn tegen datgene, wat hij sedert jaren met den Minister van Justitie verdedigd heeft. Ten betooge daarvan haalt hij aan een werkje van den heer van der Brugghen, in 1854 over het onderwijs uitgegeven, en zegt dat de antecedenten moeten gehandhaafd of geëxplicieerd worden. Eene Christelijke volksschool in naam is steeds door den heer van der Brugghen bestreden, en wat kan het anders worden als het denkbeeld der Regering opgaat. Hij moet opmerken dat er hier slechts twee stelsels zijn; er is geen geven of nemen denkbaar; het systeem van het Ministerie heeft geen kans om in deze Kamer te worden aangenomen. Hij geeft den Minister van Justitie in bedenking of dat stelsel door hem mag en kan verdedigd worden. Stel

tegenover dat systeem, zegt hij, uwe antecedenten, bij voorbeeld uwe redevoering den 1 december 1853 gehouden enz. Hij zegt het karakter des Ministers van Justitie te kennen; hij weet dat bij hem ook dwaling uit edele beweegredenen voortvloeit, maar hij moet de daad des Ministers beoordeelen. Uw systeem, zegt hij, is lijnrecht strijdig met de hoofdgedachten van het petitionnement en met de verwachting die men bij uwe optreding had. Wanneer dat stelsel door den Minister van Justitie mogt verdedigd worden dan zal hij, meer nog dan de minister van Hall, in tegenspraak zijn met zijne antecedenten; meer nog dan het ministerie van Hall zijn historischen oorsprong verloochenen en dat zal voor velen eene onverwachte en bittere teleurstelling zijn.

Zijne tweede bedenking is deze: het Ministerie zegt, dat het in zijn mandaat ligt om eene verzoenende politiek te volgen. Dit is een bewijs voor de zwakheid van het standpunt der Regering. Had ooit iemand bij de optreding van dit Ministerie gedacht aan eene verzoenende politiek? Was de optreding niet de oorlogsverklaring tegen de meerderheid der Kamer? Was daaraan niet het gezegde toe te schrijven dat er eene koude rilling over het Land ging? Hij had op 5 juli de overtuiging, dat het Ministerie terugdeinsde voor de taak die het op zich had genomen. Het Ministerie had eene uitnemende positie; het werd ondersteund door een groot deel van het Volk. Het had een grooten steun in het mandaat des Konings. Het woord des Konings moet, als men getrouw wil blijven aan de antecedenten van het voorgeslacht, in Nederland eene onberekenbare kracht uitoefenen. Zelfs meent hij dat de Regering eene uitmuntende positie tegenover de Tweede Kamer had, juist wegens de ongunstige meening over het laatst voorloopig verslag der Kamer over het onderwijs. Dat verslag was in alle hare hoofdpunten een steunpunt voor het Kabinet; het aanzijn van het Ministerie is eene aanhoudende oorlogsverklaring tegen de meerderheid der Kamer, en van dat standpunt kan het Ministerie zich niet losmaken. Het Ministerie vergeet niet dat, al zij het irenischgezind jegens de Kamer, deze niet irenischgezind jegens het Kabinet gestemd is. De Kamer behandelt het Ministerie wel hard, maar nog niet al te hard. Maar er zal een tijd komen (bij de behandeling van het onderwijs) dat er geen sprake zal zijn van nemen en geven, maar dat de Kamer eenen beslissenden slag zal slaan. Hij wenscht het onderwijs te splitsen; hij voorspelt, dat men er later toch toe zal moeten komen en dat dit het eenige middel is tot bevrediging van allen. Het is niettemin van belang, dat het Ministerie middelen vinde om aan den last des Konings te voldoen. Hij weet het en zegt het tot zijn leedwezen: het Kabinet heeft weinig fiducie in de kracht der anti-revolutionaire partij; het is voor haar bondgenootschap bevreesd en zoekt liever andere bondgenooten. Het Ministerie beschouwt sprekers partij reeds als eene inpopulaire partij en vergeet dat uit die partij het Ministerie is voortgesproten. Men heeft wel eens gezegd, dat sprekers partij deel neemt aan den val van elk Kabinet, maar dan moet er toch eenige kracht in die partij gelegen zijn. Hij merkt op, dat geen Ministerie staande kan blijven, als het lijnrecht staat tegenover de wenschen der anti-revolutionaire partij. Geene Protestantische rigting is tegen het vrijzinnig Ultramontaans element bestand, als het tegen niemand anders, dan tegen de anti-revolutionaire partij exclusief gerigt is. Zoo het Ministerie ook dien weg volgt, dan zal het afdrijven, zoo als wel eens gezegd is, op den stroom van beginselen, die anderen belijden.

De heer van Forest zal tot diegenen behooren, die over kleine bezwaren heenstappen en de begrooting goedkeuren, omdat hij overeenstemt met de denkwijze van het Ministerie. De optreding van dat Ministerie was toch voor hem eene verblijdende verschijning en hij bestrijdt de bewering, dat slechts andere personen zijn opgetreden, doch dat de politieke rigting dezelfde is gebleven, want dan zou er geene reden bestaan hebben om de vorige Ministers te doen afstreden; het vorige Ministerie moest zijn voornaamsten steun vinden bij de liberale partij, doch van het nieuwe kon men eene anti-revolutionaire rigting verwachten en hij vleit zich dat het nieuwe Ministerie in woord en daad zal toonen dat anti-revolutionaire beginselen anders zijn dan die worden afgeschetst en de ware individuele vrijheid ten doel hebben. Hij betoogt verder dat men of anti-revolutionair of liberaal is, en merkt op, dat, welke partij ook aan het hoofd is, zij steeds den weg van gematigden vooruitgang zal moeten inslaan, wat het voordeel is van een parlementairen Regeringsvorm. Naar des sprekers meening bestaat de meerderheid der Kamer uit anti-revolutionaire bestanddeelen, wat hij nader ontvouwt door op den voorgrond te stellen, dat de anti-revolutionaire rigting geene kerkelijke, maar eene staatkundige is en dat zij ook op het punt van godsdienst regt voor allen verlangt; hij zet in het breede uiteen, dat de liberale partij eenheid wil door dwang en de anti-revolutionaire door vrijheid en verscheidenheid. Zijne slotsom is, dat het Ministerie met deze Kamer kan regeren en ook bij de kwestie van het onderwijs het onderspit niet zal delven. Hij eindigt met de betuiging dat er geen grooter vriend van ware vrijheid in de Kamer is dan hij.

De heer van Bosse stelt als motie van orde voor deze discussien, welke eene poëtische en prozaische zijde hebben, bij het vergevorderde uur te verdagen tot maandag ochtend ten 11 ure.

Dienovereenkomstig wordt besloten, en de vergadering tot dien tijd gescheiden.

's GRAVENHAGE den 24 november.

H. M. de Koningin heeft gisteren morgen, na H.D. terugkomst in de residentie, de godsdienstoefening in de Groote Kerk, onder het gehoor van den wel eerw. heer P. G. te Winkel, predikant te Bennebroek, bijgewoond. — Men verneemt, dat, als een gevolg der bemoeijingen van de commissie, die zich onlangs van Meppel naar 's Hage begeven heeft, om bij den Minister van Binnenlandsche Zaken pogingen aan te wenden tot behoud van het telegraafkantoor aldaar, Z. Exc. nu daarop berigt heeft, dat het kantoor te Meppel zal gevestigd blijven, echter onder voorwaarde, dat de gemeente daarvoor jaarlijks eene som van f 1500 waarborgt.

— Zaterdag avond 11. is mevr. Stoltz voor de tweede maal in den Kon. Franschen schouwburg alhier opgetreden, en wel in de rol van Catherine in de opera *la Reine de Chypre*. Ook nu werd de schouwburg buiten-

gewoon druk bezocht. De beroemde zangeres en actrice mogt nieuwe lauweren behalen. Talrijke blijken van goedkeuring mogten haar ten deel vallen. Bij herhaling werd zij teruggeroepen en ten slotte met bloemkransen vereerd. — Men verneemt dat onze stad- en landgenoot mevr. Fanny de Bas, pianiste van onderscheiding, die thans te Brussel woont, haar Vaderland zal bezoeken. Aanstaaenden vrijdag, 28 dezer, zal zij zich te Amsterdam in Felix Meritis, en later op het tweede concert *Erudition Musica* te Rotterdam doen hooren. Men vleit zich dat haar ook in hare geboortestad de gelegenheid zal worden aangeboden, bewijzen van hare groote verdiensten te geven. Reeds vroeger werd zij met veel bijeenkomsten ontvangen. Men twijfelt er niet aan, dat dit thans minder het geval zal zijn.

Staten-Generaal.

TWEDE KAMER. — Zitting van maandag 24 november. Aan de orde van den dag is de voortzetting der algemeene beraadslagingen over de begrotingswetten voor 1857.

De heer van Bosse vangt aan met te wijzen op het verschijnsel, dat de beraadslagingen op 11. zaterdag hebben opgeleverd, als zijnde daarbij gebleken van een teleurgestelde en van eene niet teleurgestelde anti-revolutionaire partij; als de teleurstelling wel gemeend was dan zal het aantal aanhangers van het Ministerie zeer gering zijn. De teleurgestelde anti-revolutionaire partij heeft zich tegen de liberale partij zeer irenisch betoopen en de niet teleurgestelde zeer polemisch, wat hem aanleiding geeft de rede van den heer van Forest nader te bespreken. Zijns oordeels was door die rede geen enkel der nevelen opgeklaard, waarin de anti-revolutionaire partij is gehuld, en was alleen uit die rede gebleken de groote rekbaarheid en geschiktheid van de anti-revolutionaire partij om zich in alles te wringen wat men hare beginselen overeenkomt. De heer van Forest beklagde zich over het vooroordeel der liberalen tegen de anti-revolutionaire partij, doch zijne rede droeg sterkste blijken van vooroordeel tegen zijne politiek tegenstanders, daar hij zich in zijne beginselen als onfeilbaar beschouwde, terwijl hij de liberalen op godsdienstig terrein voor godslasteraars, op politiek terrein voor revolutionairen en op oeconomisch terrein voor socialistischen uitkreef, welke voorstelling ten eenen malte valsch was, ofschoon het niet te ontkennen was dat er van de liberale beginselen misbruik is gemaakt. Welke aanval op godsdienstig terrein betrof vraagt hij of de heer van Forest vergeten is, dat het liberalisme de vrijheid van godsdienst erkent als een natuurlijk recht en dat de anti-revolutionaire partij daarentegen dit doet als eene gunst. Wat den aanval op politiek terrein betreft, toont hij aan dat de liberalen geen Republikeinen zijn en evenzeer de Volks-Souvereiniteit verafschuwen, zoo als die in 1789 en 1848 in Frankrijk in toepassing is gebracht, terwijl zij niet minder liefde voor en gehechtheid aan het Huis van Oranje beelden zijn, de geschiedenis van welk stambuis te naauwste aan het liberalisme verbonden is. Wat eindelijk den aanval op oconomisch terrein betreft, hier stijgt zijne verbazing ten top, daar juist de liberale partij kapitaalvorming en degelijken handel bevorderen wil. De conclusie der rede van den heer van Forest heeft hem ook zeer verwonderd, daar die spreker verklaarde het Ministerie onvoorwaardelijk te zullen ondersteunen, terwijl dat Ministerie bovendien dus buiten de partijen zegt te staan en terwijl de Minister van Financien daarin zitting heeft, die socialist, welke den accijs op het gemaal heeft afgeschaft. — Wat nu de begrooting aangaat, komt de spreker op tegen de buitengewone verhooging der uitgaven, zonder dat de middelen daartegen genoegzaam opgewaarde en de strikte noodzakelijkheid daarvan gebleken is; beklagt hij zich over de talrijke af- en overschrijvingen en over het buitensporig gebruik van den post voor onvoorziene uitgaven; mist hij ten aanzien der Akademie te Delft nog steeds de gewenschte maatregelen, om de daaromtrent gemaakte bezwaren uit den weg te ruimen; geeft hij zijn leedwezen te kennen, dat nog geen voornemen schijnt te bestaan om eene zoo noodige compromisswet aan te bieden, en betreurt hij dat bij de Regering nog geen plan bestaat tot herziening van ons belastingstelsel. Ten slotte verklaart hij, de verwerping der begrooting, om redenen daar buiten gelegen, als een uiterst noodmiddel te beschouwen en de begrooting alleen naar haren inhoud te zullen beoordeelen.

De heer Thorbecke zegt dat het hem aangenaam zijn eenige meerdere inlichtingen van het Ministerie te ontvangen, doch er in te zullen berusten wanneer het Ministerie zijn geheim nog niet wil verraden. Hij heeft slechts eenige opmerkingen en bedenkingen mededeeld. Het antwoord der Regering op het voorloopig verslag heeft op hem den indruk gemaakt van te zijn een knooppunt antwoord, daar het toch de bedoeling niet kan geweest zijn de Kamer bang te maken. Den inhoud van het voorloopig verslag beschouwt hij als een natuurlijk gevolg van den loop der gebeurtenissen, wat hij in het breed nagaat. Hij ziet in de aankomst van dit Ministerie punten van overeenkomst en ook van onderscheid met die van het vorig Kabinet; van overeenkomst, dat beide Ministerien tot het bewind werden geroepen ter gelegenheid van eene manifestatie van verontruste gemoeden en dat beide niet geroepen werden om een nieuw plan van Regering te stichten, maar om eenige bepaalde vragen op te lossen; van onderscheid in het innerlijk karakter, in de wijze van overname der successie van hunne voorgangers en in het stelsel van Regering. Hij gaat de verklaringen na, voorkomende in de memorie van beantwoording op het verslag der Kamer over hoofdstuk I der begrooting; daarin wordt gezegd, dat de Regering geen haar breed van de Grondwet zal afwijken, doch de vraag blijft, hoe de Grondwet zal worden nageleefd; het komt hem voor, dat de Regering de behoefte aan overeenstemming met de Wetgevende Magt eenigzins schijnt te willen beperken; hij is niet bevredigd door het antwoord op de vraag of bij het Gouvernement niet de neiging heerscht zekere kerkelijke kleur aan te nemen; ten aanzien van het onderwijs zeide de Regering, dat zij opvoeding niet geheel van onderwijs wil afscheiden en dat zij den Christelijken geest niet wettelijk uit de school verbannen wilde zien, doch dit wilde het vorig Ministerie ook niet; naar aanleiding der antwoorden vraagt hij, of deze Kamer uitsluitend eene wetgevende bevoegdheid heeft en volstrekt geene kennis heeft te nemen van den gang van het be-

waren hogere prijzen te bedingen. Van Buitenlandsche sloten Oostenrijksche hooger, ondergingen Russische en Spaansche weinig verandering en werden Mexikaansche, Grenada en Venezuela lager afgegeven.

Wisselkoersen. ROTTERDAM den 24 November. Parijs... 2 maanden f 55. kort f 55. Bordeaux... 2 " " " 54. Hamburg... 2 " " " 34 1/2. Frankfurt... 6 weken " " " 98 1/2.

Marktbberichten. ROTTERDAM den 24 November. WAREN. Tarwe: Zeeuws, Vlaams en Overm. aan ge...

Handelsberichten. ROTTERDAM den 24 November. KOFFIJ. Heden hebben onderscheidene handeligen in Plantation...

Handelsberichten. ROTTERDAM den 24 November. SUIKER. Geraanfuerde. Van Holland hebben eenige aanvoerers...

Handelsberichten. ROTTERDAM den 24 November. TALK meer vast. Men biedt op Augustus 1857 n. 152, terwijl...

Advertentien. Voor de vele blijken van belangstelling, bij gelegenheid onzer 50jarige Echtvereeniging, beruigen wij, ook namens onze Kinderen en Behuudkinderen, opregten dank.

Voor de vele bewijzen van belangstelling, ons bij gelegenheid van ons huwelijks bevoornd, beruigen wij, ook namens onze wederzijdsche Betrekkingen, onzen opregten dank.

Heden overleed, tot droefheid van alle zijne Betrekkingen en Vrienden, de Heer JOHANNIS VAN DORP, in den ouderdom van dertig jaren.

HOLLANDSCHE Maatschappij van Landbouw. AFDEELING Rotterdam, Schiedam en Omstreken. ALGEMEENE VERGADERING op Maandag den 1 December 1856, des namiddags ten 1 ure, in de Herberg de Komain, even buiten de Delftsche Poort, te Rotterdam.

GENERAL SCREW STEAM SHIPPING COMPANY. (Incorporated by Royal Charter.) WEKELIJSCHES DIENST TUSSEN ROTTERDAM EN LONDEN voor Goederen en Vee.

FOR SALE, NEARLY READY FOR LAUNCHING. A splendid Iron Clyde SCREW STEAMER, of about 412 tons B. M. class at Lloyd's 12 A 1, Dimensions 160x23 x 13.

Wordt gevraagd voor een GARGADOORS-KANTOOR te Rotterdam een BEDIENDE. Wanneer dezelve ervaring, aanhoudenden Handelsijver en goede Relatien bezit, zal de Belooning onbekrompen zijn, met het vooruitzicht van later Doelgenoot te worden.

Twee SMIDSKNECHTS worden er gevraagd door A. de Gruyter, Mr. Smidte Rockanje; de eene Bekwaam voor het Boerenwerk, de andere om een Paard goed te kunnen beslann.

Bij een ONDERWIJZER, op een der Dorpen in Zuidholland, die zich tot een klein getal Kost-Leerlingen bepaalt, is gelegenheid ter plaatsing van nog een Paar JONGE LIEDEN.

OPENBARE VRIJWILLIGE VERKOOPING, door de Notarissen VAN DER HOEVEN en LORIE, residentende te Rotterdam, op MORGEN den 26 November 1856, des namiddags ten 1 ure, in het Notariskantoor aldaar, van:

OPENBARE VRIJWILLIGE VERKOOPING, (ten gevolge van een plotseling toeval), in de Herberg DE VERGULDE VALK, te Kethel, op MORGEN den 26 November en 3 December 1856, beide des voormiddags ten elf ure, ten overstaan van de Notaris J. LECHNER, residentende te Schiedam, van een sedert onheugelijke tijden gevestigden, nog in volle werking zijnden en een goed Bestaan opleverenden Wagenmakers-Winkel,

Openbare Aanbesteding op Woensdag den 3 December 1856, des voormiddags ten 11 ure, op het Stads Timmerhuis te Rotterdam, van DE LEVERING en PLAATSING van Drie IJzeren RESERVOIRS,

H. S. VAN RIJSOORT, Notaris, gevestigd te Charlois, zal op Zaterdag den 29 November 1856, des voormiddags ten 10 ure, in het gewone Locaal te Rhoon, verkoopen: eene aanzienlijke Partij Zwarte Opgaande YPEN-, benevens eenige ESSCHEN-BOOMEN, staande aan de Dijk onder de gemeente Rhoon.

A. J. VAN DER POEST CLEMENT, Notaris te Poortugaal, zal op Zaterdag den 29 November 1856, des voormiddags ten elf ure, in het openbaar verkoopen: 30 mooie Opgaande WILGEN BOOMEN, zeer geschikt voor Werkhout, 50 APPEL- en PERENBOOMEN, 150 WILGEN KOPSTOVEN, met een Driejarig Rijs, en het Vierjarig RIJS van 120 stuks dit.

Op den 10 December 1856 zal er in de Stads BANK VAN LEENING te DELFT Verkoopng gehouden worden van de PANDEN, die verstaan zijn van de Maanden Juli, Augustus en September 1856. Die de verkoopng van deze Panden wil voorkomen de Intressen moeten voldoen vóór of op den 3 December 1856.

ERUDITIO MUSICA. EERSTE DONDERDAG 27 NOVEMBER 1856. Sinfonie (4de) R. Schumann. Fantaisie Albert Hahn. Ouverture Gade. Viool de Heer Konigswal. Zang de Heer Guglielmi.

SALON DES VARIÉTÉS, te Rotterdam, in de Lombardstraat, onder Directie van EDUARD BAMBERG. Op DINGSDAG den 25 NOVEMBER 1856: HET HUWELIJK VOOR DE TROM, groote Comedie-Vaudeville, in 3 bedrijven, naar het Fransch door H. Edw. Capadore; met geheel nieuwe Decoratiens Costumes en Théatralen Toestel.